

ΤΟΚΚΑ

HAZİRAN – ΙΟΥΝΙΟΣ 2010 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 24

FES'in işbirliğinde BİLBAN – IKME yaygın organı / Κοινή έκδοση BİLBAN – IKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών:

1. Η Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών στηρίζει τις συγκλίσεις που έχουν επιτευχθεί κατά τις συνομιλίες μεταξύ του Προέδρου Χριστόφια και του Μεχμέτ Αλί Ταλάτ και θεωρεί εκτός συζήτησης οποιαδήποτε απόπειρα υπαναχώρησης της δικής μας πλευράς. Πιστεύει παράλληλα πως, στα πλαίσια μιας διευρυμένης διαδικασίας, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε τη μεσολάβηση και να συζητήσουμε εισηγήσεις των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για εξεύρεση κοινού εδάφους σε ζητήματα όπου ενδεχομένως θα υπάρξουν αγεφύρωτες διαφορές.
2. Η Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών, αναλύοντας τη σημερινή συγκυρία, διαπιστώνει πως το Κυπριακό διανύει περίοδο οριακών εξελίξεων. Ο διεθνής παράγοντας δείχνει σημεία κόπωσης και παρουσιάζεται έτοιμος να απαλλαγεί από το χρόνιο φορτίο του κυπριακού προβλήματος. Οι επιθέσεις εναντίον της ΕΕ και του ΟΗΕ δεν αποτελούν πρόσφορο τρόπο υπεράσπισης της Κυπριακής υπόθεσης. Αντίθετα οδηγούν την Ελληνοκυπριακή πλευρά σε απομόνωση και περαιτέρω εξαθένωση. Η διαδικασία επίλυσης του προβλήματος δεν είναι μια χωρίς τέλος πορεία.
3. Οι δύο τελευταίες αποφάσεις του ΕΔΑΔ για το περιουσιακό με κύριο χαρακτηριστικό την αναγνώριση των δικαιωμάτων του χρήστη, αλλάζουν ριζικά τη φυσιογνωμία του περιουσιακού όπως την οικοδομούσε η ελληνοκυπριακή πλευρά ως σήμερα.
4. Από τη στιγμή που τέθηκε, το θέμα του απ' ευθείας εμπορίου θα επανέρχεται με απόπειρες στην εφαρμογή του χρησιμοποιώντας το σχετικό άρθρο της Λισαβόνας. Οι πολιτικές συνέπειες από μια τέτοια εξέλιξη θα είναι πολύ μεγαλύτερες από το οικονομικό τους αντίκρυσμα.
5. Προωθούνται διαδικασίες που παρακάμπουν την Κυπριακή Δημοκρατία στις σχέσεις της ΕΕ με το ΝΑΤΟ ενώ συζητούνται επίσης ιδέες για το αεροδρόμιο της Τύμπου.
6. Η τουρκική κυβέρνηση έχει αναλάβει άμεσο και πιο ουσιαστικό ρόλο στην πορεία του Κυπριακού με την πρότασή της για συνέχιση της διαδικασίας στη βάση των μέχρι τώρα συγκλίσεων, και με χρονικό ορίζοντα κατάληξης το τέλος του χρόνου.
7. Η Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών εκφράζει την έντονη ανησυχία της για τις συνέπειες ενός νέου αδιεξόδου. Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα επιφέρει νέες εντάσεις σε τοπικό και περιφερειακό και διεθνές επίπεδο που θα καταστήσουν το Κυπριακό ακόμη πιο δυσεπίλυτο.
8. Η ανάπτυξη στενότερων σχέσεων μεταξύ της Ελλάδας και της Τουρκίας και η πολιτική των συμβιβασμών, της συνεργασίας, και της εξυπηρέτησης των αμοιβαίων συμφερόντων βοηθά τη δική μας πλευρά στην ανάληψη πρωτοβουλιών με στόχο την επίτευξη λύσης του Κυπριακού. Χρειάζεται επειγόντως συνολική επανεκτίμηση έξω από δογματικές τοποθετήσεις ή κομματικούς υπολογισμούς.
9. Προτάσεις και εισηγήσεις που αποσκοπούν στην διευκόλυνση των συνομιλιών θα πρέπει να αξιοποιούνται και όχι να απορρίπτονται. Άλλωστε αυτό είναι το νόημα και η ουσία της διεθνοποίησης.
10. Η Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών καλεί τις πολιτικές δυνάμεις που επιθυμούν λύση στη βάση εφικτών στόχων στηριζόμενη στις παραμέτρους των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συνεργαστούν και να καλλιεργήσουν θετικό πολιτικό κλίμα για προώθηση λύσης. Η ανάληψη ευθύνης από πολιτικές ηγεσίες για τη στήριξη μιας τέτοιας πολιτικής πρότασης θα οδηγήσει στη δημιουργία ευρύτερης συναίνεσης της πλειοψηφίας του λαού που θα αυξηθεί δραματικά την επομένη της επίτευξης λύσης. Οι στιγμές που περνά η Κύπρος είναι κορυφαίες και κρίσιμες και απαιτούν από όλους, λαό και ηγεσία, ανάληψη ανάλογων πρωτοβουλιών και ευθυνών.

Sosyalist İnisiyatif:

1. Sosyalistlerin İnisiyatifi, Cumhurbaşkanı Hristofyas ve Mehmet Ali Talat arasındaki görüşmelerde uzlaşma sağlanan hususları destekler ve bizim tarafın görüşmelerden çekilmesinin söz konusu olmaması görüşündedir. Aynı zamanda, daha geniş bir süreç çerçevesinde, arabuluculuğu kabul etmeye ve uzlaşmaz farklılıkların olduğu konularda ortak bir zeminin bulunması için BM ve AB'nin tavsiyelerini tartışmaya hazır olmamız gereğine inanır.
2. Şimdiki konjonktürü tahlil eden Sosyalistlerin İnisiyatifi, Kıbrıs sorununun, marjinal gelişmeler sürecinden geçmekte olduğunu not eder. Uluslararası oyuncular yorulma belirtileri göstermekte ve Kıbrıs sorununun kronik yükünden kurtulmak için hazır görünmektedirler. Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler'e yönelik saldırılar, Kıbrıs davasını savunmada verimli bir yol değildir. Tam tersine, Kıbrıs Rum tarafını yalnızlığa ve daha fazla zayıflamaya götürür. Sorunu çözüme süreci sonsuz bir süreç değildir.
3. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin mülkiyet konusunda esas özelliği kullanıcının haklarını tanıyan son iki kararı, Kıbrıs Rum tarafının bugüne kadar inşa etmekte olduğu mülkiyet konusunu radikal bir şekilde özelliğini değiştirmektedir.
4. İleri sürüldüğü andan itibaren, doğrudan ticaret konusu, Lizbon antlaşmasının ilgili maddesi kullanılarak uygulamaya konması çabaları şeklinde geri gelecektir. Böylesi bir gelişmenin siyasi sonuçları, ekonomik değerinden çok daha fazla olacaktır.
5. Avrupa Birliği'nin NATO ile olan ilişkilerinde Kıbrıs Cumhuriyetini hesaba katmayan süreçler ileri götürülmekte ve aynı zamanda, Timpou (Ercan) havaalanı konusunda fikirler tartışılmaktadır.
6. Türkiye hükümeti, süreci şimdiki kadar sağlanan uzlaşma noktaları temelinde yürütme ve yılsonuna kadar sonlandırma takvimi önerisiyle Kıbrıs konusu sürecinde daha direkt ve etkili bir rol aldı.
7. Sosyalistlerin İnisiyatifi, Kıbrıs konusunda yeni bir çıkmazdan derin endişesini belirtmektedir. Böylesi bir gelişme Kıbrıs konusunu yerel, bölgesel ve uluslararası düzeyde daha da karmaşık hale getirecektir.
8. Türkiye ve Yunanistan arasında daha yakın ilişkilerin gelişmesi ve uzlaşma, işbirliği ve karşılıklı çıkarlara hizmet etme politikaları, Kıbrıs konusunu çözmeyi hızlandırma amacıyla inisiyatif alma konusunda tarafımıza yardımcı olmaktadır. Doktrinel konular ve partisel düşünceler ötesinde yeni bir değerlendirilmeye ivedilikle gereksinim vardır.
9. Görüşmeleri kolaylaştırmayı amaçlayan öneriler ve tavsiyeler reddedilme yerine kullanılmalıdır. Dahası, küreselleşmenin anlamı ve özü budur.
10. Sosyalistlerin İnisiyatifi, BM parametreleri ve AB ilkeleri çerçevesinde elde edilebilir bir çözüm isteyen siyasi güçlere bir çözümü ileri götürmek için işbirliği yapmaları ve olumlu bir siyasi hava yaratmaları için çağrıda bulunur. Böylesi bir siyasi öneriyi desteklemek için siyasi liderliklerin sorumluluk üstlenmesi halkın çoğunluğuna dayalı bir konsensüsün oluşmasına yardımcı olacaktır ve bu da bir çözümün ertesi günü önemli ölçüde artacaktır. Kıbrıs'ın içinde bulunduğu durum kritiktir ve herkesin, halkın ve liderliğin, böylesi inisiyatifler ve sorumluluklar üstlenmesini gerektirmektedir.

Είμαστε δύο ή ένας λαός οι Κύπριοι;

Κυριάκος Τζιαμπάζης

Το ερώτημα αν είμαστε ένας ή δυο λαοί που ζουν στην Κύπρο επανέρχεται συνεχώς είτε με ομιλίες των ηγετών των δυο κοινοτήτων είτε στις διάφορες μελέτες που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Σ' αυτό το θέμα είμαστε υποχρεωμένοι να επανερχόμαστε, θα πρέπει να το εξετάσουμε και να το επανεξετάζουμε με τις εμπειρίες και τις γνώσεις που αποκτούμε στην πορεία. Ο αναστοχασμός είναι το απαραίτητο στοιχείο της νόησης που θα μας επιλύσει τα πρακτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στην πολιτική μας καθημερινότητα. Στο βιβλίο μου «Τα αποκαλυπτήρια ενός μύθου» αναφέρομαι σε ένα λαό που τον συνθέτουν δυο εθνότητες. Όμως η συνεχής αναφορά των τουρκοκυπρίων και Τούρκων ηγετών για «δυο λαούς» με αναγκάζει να επανεξετάσω αυτή την άποψη, να τη θέσω στο μύλο του προβληματισμού, επειδή όπως έλεγε ο Ηράκλειτος «τα πάντα ρει».

Στο σύνταγμα του 1960 που είχε προετοιμαστεί από τους εκπροσώπους των κοινοτήτων και τη συμμετοχή της Ελλάδας και της Τουρκίας, οι Κύπριοι χωρίζονται σε «κοινότητες». Αναφέρονται η ελληνοκυπριακή κοινότητα και η τουρκοκυπριακή. Οι υπόλοιπες κοινότητες, δεν είναι «κοινότητες», όπως οι Αρμένιοι και οι Μαρωνίτες επειδή ήταν αναγκασμένοι να επιλέξουν μια από τις επίσημες κοινότητες στην οποία έπρεπε να ενταχθούν. Ο όρος «κοινότητα» ήταν το βασικό στοιχείο στο οποίο διέρχεται από όλο το συνταγματικό οικοδόμημα. Ο όρος «κοινότητα» συναντάται σε πολλές περιπτώσεις. Κοινότητα είναι και το χωριό μου η Αφάνεια, είναι η επίσης ελληνοκυπριακή κοινότητα που προσδιορίζει την εθνικότητα μεριδίας πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας, είναι η διεθνής κοινότητα μέσα στην οποία δραστηριοποιούνται τα κράτη. Η έννοια της κοινότητας είναι αδιευκρίνιστη εννοιολογικά και εξαρτάται από την κατηγοριοποίηση της: αν αναφέρεται σε χωριό, αν αναφέρεται σε εθνότητα ή αναφέρεται συνολικά στους κατοίκους της γήινης σφαίρας.

Στο σύνταγμα του 1960 δεν υπάρχει η έννοια του «λαού». Αυτό βέβαια δεν είναι τυχαίο. Οι ελληνοκύπριοι συνήθιζαν να αναφέρονται στον κυπριακό λαό και να εννοούν την δική τους οντότητα και της παραχωρούσαν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης, την οποία ταύτιζαν με την «ένωση». Στις συνομιλίες του

1959 δεν ήταν δυνατόν, ούτε οι ελληνοκύπριοι να αποδεχτούν τον όρο λαός και να εντάξουν και την τουρκοκυπριακή κοινότητα, ούτε και οι τουρκοκύπριοι να συμφωνήσουν στη χρήση του όρου και να τον κατοχυρώσουν συνταγματικά. Έτσι για πρώτη φορά αναφέρεται ο όρος κοινότητα, στην οποία αποδίδονται τα χαρακτηριστικά εθνότητας με τον προσδιορισμό τους ως ελληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή. Ο όρος «λαός» εγκαταλείφθηκε, επειδή εγκαταλείφθηκε και η αυτοδιάθεση κατά την αντίληψη των ελληνοκυπρίων.

Ο όρος «λαός» επανεισήχθηκε στην πολιτική ορολογία, όταν η ελληνοκύπριοι επανέφεραν το αίτημα της «αυτοδιάθεσης-ένωσης», επειδή η αυτοδιάθεση των λαών αναφέρεται άμεσα από τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ. Γι' αυτό σε όλες τις ομιλίες του αρχιεπισκόπου και προέδρου Μακαρίου στις οποίες απευθυνόταν προς τους ελληνοκύπριους ξεκινούσε ως εξής: «Ελληνική Κυπριακή Λαέ». Τα πλήθη παραληρούσαν, επειδή ο εθνικισμός είχε κυριαρχήσει συνολικά στην κοινωνία, αλλά και αν κάποιος προβληματιζόταν, δεν μπορούσαν να εκφραστούν. Αν η ελληνοκυπριακή κοινότητα αποτελούσε «λαό», τότε δεν είναι δυνατόν να αρνηθεί κανείς στους τουρκοκύπριους το δικαίωμα να προσδιορίζονται ως «λαός» και να έχουν και αυτοί το δικαίωμα αυτοδιάθεσης, όπως και ο ελληνοκυπριακός λαός. Σήμερα η πολιτική και η κρατική μας ηγεσία απορρίπτουν κάθε αναφορά που διατυπώνει την άποψη, ότι η τουρκοκυπριακή κοινότητα αποτελεί λαό. Από την άλλη όμως, ουδέποτε αποκέρυξε τις λεγόμενες «παρακαταθήκες» του Μακαρίου, αντίθετα ο Μακαριακός λόγος υμνείει με κάθε ευκαιρία. Αν απορρίπτουμε, ότι η κάθε κοινότητα αποτελεί λαό, απορρίπτουμε, ότι το δικαίωμα αυτοδιάθεσης, για τους ελληνοκύπριους, αποτελούσε νόμιμο δικαίωμα. Ο πρόεδρος Μακάριος το 1965 σε δηλώσεις του στην εφημερίδα «Ελευθερία» απαντώντας σε εκείνους που τον κατηγορούσαν, ότι δεν πήγε με ανοικτά καρδιά γιατί δεν προσέφυγε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ με αίτημα την αυτοδιάθεση, δήλωσε, ότι «ο μεν όρος «αυτοδιάθεσης» εφαρμόζεται δια μη αυτοκυβερνημένα εδάφη, η δε λέξις «ένωσης» είναι άγνωστος εις την ορολογίαν του Διεθνούς Οργανισμού, αλλά και θέμα μη εμπίπτον εντός της αρμοδιότητός του».

Με τους όρους «ελληνοκυπριακή κοινότητα» και

«τουρκοκυπριακή κοινότητα» που αναφέρεται στο Σύνταγμα, προσδιορίζεται ο εθνικός χαρακτήρας των κοινοτήτων. Η κατηγοριοποίηση όπως είναι γνωστό, των κοινωνικών ομάδων, ξεκινά από την οικογένεια, τη φυλή και ολοκληρώνεται το 18ο αιώνα με την εμφάνιση του Έθνους. Η έννοια «λαός» βρίσκεται ένα βήμα πίσω από την έννοια του έθνους ή της εθνότητας. Το έθνος ταυτίζεται με την ύπαρξη του κράτους, ενώ ο λαός δεν είναι απαραίτητα να ταυτίζεται με αυτό. Ο λαός της Γαλλίας προϋπήρξε του γαλλικού έθνους, όπως και ο ελληνικός. Αυτό που θέλω να τονίσω με αυτή την αναφορά, είναι το γεγονός, ότι προσδίδουμε στις κοινότητες εθνικά χαρακτηριστικά, αλλά δεν αποδεχόμαστε να αποκαλούνται «λαός». Θεωρώ, ότι είναι ίσως υπερβολική η αντίδραση της ελληνοκυπριακής κοινότητας πάνω σε αυτό το ζήτημα. Βέβαια, οι προβληματισμοί δεν εξαντλούνται με ένα άρθρο με συγκεκριμένο αριθμό λέξεων που καθορίζεται λόγω του χώρου της εφημερίδας. Ας θεωρηθεί αυτό το άρθρο, ως πρόταση για έναρξη ενός βαθύτερου διαλόγου πάνω σε αυτό το θέμα. Αλλά τα ερωτήματα παραμένουν να αναμένουν την απάντησή τους: Τελικά μήπως είμαστε δυο λαοί και όχι ένας; Και αν είμαστε δυο λαοί, αυτό αποτελεί εμπόδιο στην επανένωση του κράτους μας κάτω από ομοσπονδιακή διάρθρωση; Μήπως η αναγνώριση της ύπαρξης δυο «λαών» μας βοηθά να κατανοήσουμε καλύτερα την ετερογένεια του πληθυσμού της χώρας μας με θετικές επιπτώσεις στην παραπέρα πορεία της κοινωνίας μας; Ο φιλόσοφος και κοινωνιολόγος C. Levi Straus, που απεβίωσε πριν από λίγους μήνες, έγραψε στο άρθρο του «Φυλή και Ιστορία» τα ακόλουθα: «Δύσκολο να μη σταματήσει κανείς στην αντίφαση μιας εξελικτικής διαδικασίας που μπορεί να συνοψισθεί με τον εξής τρόπο: για να προοδεύσουν οι άνθρωποι πρέπει να συνεργαστούν αλλά κατά τη διάρκεια της συνεργασίας τους βλέπουν σιγά-σιγά να εξομοιώνονται οι προσφορές τους, τη στιγμή που εκείνο που έκανε τη συνεργασία τους γόνιμη και απαραίτητη, ήταν ακριβώς η ετερογένειά τους». (Από το βιβλίο: Ο φόβος της Ελευθερίας -δοκιμές ανθρωπισμού, σελ. 171-213). Λόγος φιλοσοφικός, λόγος στοχαστικός που πρέπει να μας προβληματίσει σοβαρά, για να αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία το πρόβλημα της ετερογένειας και να το επιλύσουμε με τον πιο γόνιμο και δημιουργικό τρόπο.

Kıbrıslılar bir halk mı, yoksa iki halk mı?

Kiriakos Cambazis

Kıbrıs'ta bir yoksa iki halk mı yaşıyor sorusu, ya iki toplum lideri arasında yapılan görüşmelerde, ya da duyurulan bazı çalışmalarda ortaya çıkmaktadır. Bu sayıda konuya tekrar tekrar dönerek ve sürece içinde kazandığımız deneyimlerle ve bilgi ile birlikte konuyu defalarca incelemeliyiz. Günlük siyasi yaşamımızda karşılaştığımız pratik sorunları çözecek olan aklın başlıca ögesi derin düşüncedir. «Bir efsanenin teşhiri» adlı kitabımda, iki milliyetten oluşan bir halktan söz etmekteyim. Ancak, Kıbrıslı Türklerin ve Türk liderlerinin sürekli olarak iki halktan söz etmesi, bu görüşü yeniden gözden geçirmem ve tartışmanın değirmeninden geçirmem için beni zorlamakta, çünkü Heraklitus'un dediği gibi «her şey akar.»

Toplumların temsilcilerinin ve Türkiye ile Yunanistan'ın da katılımıyla hazırlanan 1960 anayasasında Kıbrıslılar «toplumlar» olarak ayrılmışlardır. Bu anayasada, Kıbrıs Rum toplumu ve Kıbrıs Türk toplumundan söz edilmektedir. Geriye kalan toplumlar «toplum» değildirler, örneğin, Ermeniler ve Maronitler resmi toplumlardan birine katılmak zorunda bırakılmışlardır. «Toplum» terimi, anayasal yapının bütününde yer alan anahtar bir ögedir. «Toplum» terimi birçok durumlarda görülmektedir. Kendi köyüm olan Afanya, Kıbrıs Cumhuriyeti yurttaşlarının bir kesiminin etnik kimliğini tanımlayan Kıbrıs Rum toplumu ve devletlerin yer aldığı uluslararası topluluk da bir toplumdur. Toplum kavramı kavramsal olarak bariz değildir ve nasıl kategorize edildiğine bağlıdır: yani, bir köye mi, bir etnik kimliğe mi, yoksa genel anlamda yeryüzünün sakinlerine mi atıfta bulunmaktadır?

1960 anayasasında «halk» kavramı yoktur. Tabii ki bu şans eseri bir durum değildir. Kıbrıs halkından söz eden Kıbrıslı Rumlar kendi kimliklerini kast ederek ona kendi kaderini tayin etme hakkı vermektedirler ki onu da «enosis» olarak görmekteydiler. 1959 görüşmelerinde, ne Kıbrıslı Rumlar halk kavramını kabul ederek Kıbrıslı Türkleri de entegre etmeleri, ne de Kıbrıslı Türklerin bu

terimi kullanarak anayasal güvence altına almaları mümkündür. Böylece, toplum teriminden ilk kez söz edilerek, etnik kimlik özelliği atfedildi ve Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk olarak tanımlandılar. «Halk» terimi terk edildi, çünkü Kıbrıslı Rumların beklentisine uygun kendi kaderini tayin hakkı da terk edildi.

Kıbrıslı Rumlar «kendi kaderini tayin hakkı – enosis» taleplerini yeniden gündeme getirdikleri zaman «halk» terimi siyasi terminolojiye yeniden girdi, çünkü halkların kendi kaderini tayin hakkı BM anayasasında doğrudan yer almaktadır. İşte bu nedenle ki Başpiskopos ve Cumhurbaşkanı Makarios, Kıbrıslı Rumlara her hitap ettiğinde konuşmasına «Kıbrıs Rum halkı» şeklinde başladılar. Kalabalıklar coşmaktaydı çünkü milliyetçilik toplumunda ege-mendi, fakat bazıları bu durumdan rahatsız olsalar bile kendilerini ifade edememekteydiler. Kıbrıslı Rumlar «halk» iseydiler, o zaman, Kıbrıslı Türklerin de bir «halk» olarak tanımlanma hakkını ve aynı zamanda, Kıbrıslı Rumlar gibi kendi kaderini tayin hakkına sahip olmalarını kimsenin inkar etmesi mümkün değildi. Bugün, siyasi ve devlet liderliğimiz, Kıbrıslı Türklerin bir halk olduğu yönündeki her göndermeyi reddetmektedirler. Ancak, siyasi ve devlet liderliği, Makarios'un «deposits»lerini hiçbir zaman kınamadılar; tam tersine, Makarios'un sözcükleri, her fırsatta çokça övülen incilerdir. Her toplumun bir halk olduğunu reddedersek, Kıbrıslı Rumların kendi kaderini tayin hakkının yasal bir hak olduğunu reddetmiş oluruz. Cumhurbaşkanı Makarios, 1965'te, «Eleftheria» gazetesinde yayınlanan bir demecinde, kendisini, açık kâğıtlarla gitmeyecek, kendi kaderini tayin etme hakkını Birleşmiş Milletlerden talep etmemekle suçlayanlara karşı şunları söylemişti: «kendi kaderini tayin etme» terimi, kendi kendini yönetmeyen topraklar için uygulanırken, «enosis» sözcüğü uluslararası örgütte bilinmemektedir, fakat aynı zamanda, kendi yargı alanı içinde olmayan bir konudur».

Toplumların etnik özelliği, «Kıbrıslı Rum toplumu» ve «Kıbrıslı Türk toplumu» olarak tanımlanmış ve anayasada yer almıştır. Bilindiği gibi, sosyal grupların kategorize

edilmesi aile ve ırktan başlamakta ve milletin 18. yüzyılda ortaya çıkmasıyla tamamlanmıştır. «Halk» kavramı, millet ya da milliyet kavramının gerisinde kalmaktadır. Millet, devletin varlığıyla birlikte halk, devletle birlikte olması gerekmektedir. Yunan halkı gibi Fransız halkı da Fransız milletinden önce vardı. Bu göndermeyle vurgulamak istediğim gerçek odur ki, toplumlara etnik özellikler atfetmekteyiz, fakat onları «halk» olarak adlandırmayı kabul etmeyiz. Bu konuda Kıbrıs Rum toplumunun tepkisinin muhtemelen aşırı olduğunu düşünmekteyim. Pek tabii ki, endişeler, gazetede yerle belirlenen sınırlı sayıda sözcüklerin bulunduğu bir makaleyle sınırlanamaz. Bu makale, bu konuda daha derin bir diyalog başlatmak için bir öneri olarak görülsün. Ancak sorularımız yanıtız olarak kalmakta ve yanıt beklemektedir: Sonuç olarak iki halk mıyız yoksa bir halk mı? Ve iki halk isek, bu, devletimizin federal bir yapı altında yeniden birleştirilmesine bir engel mi? Belki de, iki «halk» olduğunun kabul edilmesi, ülkemizin nüfusunun farklı gruplardan oluştuğunu anlamamıza yardımcı olacaktır ki bu da, toplumumuzun daha ileri gitmesi için olumlu etkileri getirecektir? Birkaç ay önce ölen filozof ve sosyolog C. Levi Straus, «ırk ve tarih» adlı makalesinde şunları yazdı: «Bir kimsenin, aşağıdaki gibi özetlenebilen evrimsel bir sürecin çelişkisinde durmaması zordur. İnsanların ilerlemeleri için işbirliğine ihtiyaçları vardır, fakat işbirliklerini verimli ve elzem yapan şey tam da farklılıkları iken, işbirlikleri sırasında, tekliflerinin aynı olduğunu yavaşça görürler». («Özgürlük korkusu – insanlık duruşmaları» adlı kitabından, sayfa 171-213). Bir toplum olarak farklılık sorunuyla yüzleşmemiz ve bu farklılığı en verimli ve en yaratıcı bir biçimde çözmek için bizi ciddi olarak düşünmeye zorlaması gereken felsefi ve düşündürücü bir cümle.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Μιχάλης Παπαπέτρου

Θα σας παραθέσω ένα σενάριο για το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στο Κυπριακό μέχρι το τέλος του χρόνου.

- Συνεχίζονται οι συνομιλίες στην Κύπρο μέχρι τον Σεπτέμβριο. Σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα οι συναντήσεις θα είναι περιορισμένες. Ήδη η Ελληνοκυπριακή πλευρά δεν αποδέχτηκε την πρόταση Έρογλου για τρεις συναντήσεις κάθε βδομάδα. Εξ' άλλου πρωταγωνιστές των συνομιλιών δηλώνουν ότι σκοπεύουν να κάνουν ουσιαστικές διακοπές τον Αύγουστο.
- Τον Σεπτέμβριο ο Γενικός Γραμματέας καλεί τους δύο ηγέτες για συνομιλίες στην Ν. Υόρκη υπό την αιγίδα του. Το αδιέξοδο είναι προδιαγεγραμμένο.
- Τον Νοέμβριο ο Γενικός Γραμματέας θα υποβάλει ουσιαστική έκθεση και θα καταλογίσει ευθύνες. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις θα επικριθούν και οι δύο πλευρές, αλλά κυρίως η Ελληνοκυπριακή στην οποία καταλογίζεται κωλυσιεργία και υπαναχώρηση. (Δηλαδή ενώ με την Σύνοψη του Εθνικού Συμβουλίου την οποία υπέβαλε στον ΟΗΕ ο Τάσος Παπαδόπουλος ζητούντο περιορισμένες αλλαγές στο Σχέδιο Ανάν, ο Δημήτρης Χριστόφιας επεξεργάζεται και ολοκλήρωσε την δαιμονοποίηση του Σχεδίου και άρχισε την διαπραγμάτευση από την αρχή.)
- Ως συνέπεια της πιο πάνω Έκθεσης του Γ.Γ, ο τελευταίος θα κηρύξει ως ολοκληρωθείσες χωρίς αποτέλεσμα τις καλές υπηρεσίες που του ανέθεσε το Συμβούλιο Ασφαλείας και οι προσπάθειες λύσης του Κυπριακού θα τερματιστούν.

- Η UNFICYP θα αποσυρθεί από την Κύπρο, εκτός εάν η Μεγάλη Βρετανία, που έχει συμφέροντα από την παρουσία της, λόγω των Βάσεων, επιλέξει την διατήρηση κάποιας μορφής παρατηρητών.

- Εφαρμόζεται το απ' απευθείας εμπόριο και ουσιαστικά τα κατεχόμενα εντάσσονται στο διεθνές οικονομικό σύστημα. Στην καλύτερη για μας περίπτωση οι διάφορες χώρες θα ανοίξουν προξενεία στα κατεχόμενα (που δεν θα περιγράφονται πλέον ως κατεχόμενα, αλλά ως τουρκική Κύπρος).

- Οι Ελληνοκύπριοι θα συνεχίζουν σε βάθος χρόνου να μιλούν για «κυπριακό πρόβλημα». Κανένας άλλος δεν θα μιλά γι' αυτό. Εν τω μεταξύ οι έποικοι θα κατακλύσουν τον Βορρά και οι Τουρκοκύπριοι ουσιαστικά θα εξαφανιστούν.

Τα πιο πάνω δεν αποτελούν ούτε αποκύημα φαντασίας, ούτε σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Είναι αυτό που κυκλοφορεί στους διπλωματικούς κύκλους, ακόμα και χωρών που ανήκουν στους «παραδοσιακούς μας φίλους.» Είμαι σίγουρος πως το πιο πάνω σενάριο, θα εξοργίσει τους υπερπατριώτες. Θα αναμασήσουν τα περί κινδυνολογίας, περί ηττοπάθειας, περί υποταγής στις τουρκικές ορέξεις. Όμως, ειλικρινά δεν με ενδιαφέρουν τα σχόλια αυτών των ανθρώπων. Εξ' άλλου η ίδια η ζωή απέδειξε πως φορούν παρωπίδες και αδυνατούν να αναγνωρίσουν στοιχειώδη πράγματα. Έχουν φτάσει στο σημείο να αρνούνται τις καταστροφικές συνέπειες των πράξεων τους όταν, παραπλανώντας με πρωτοφανή τρόπο τον κυπριακό λαό, οδήγησαν στην απόρριψη της θεμιτής λύσης το 2004 και έκτοτε μετέτρεψαν τους Ελληνοκύπριους από θύμα της Τουρκίας, σε θύτη των Τουρκοκυπρίων. Γι' αυτό δεν με ενδιαφέρουν οι

αντιδράσεις τους.

Με ενδιαφέρουν όμως οι αντιδράσεις του Δημήτρη Χριστόφια και του ΑΚΕΛ. Γιατί ζήτησε και πήρε την ψήφο του λαού για να λύσει το κυπριακό. Γιατί προπαγάνδισε τον εαυτό του ως Πρόεδρο λύσης, που μπορούσε να λύσει το κυπριακό. Και γιατί, κατά την γνώμη μου, δεν έκανε αυτό που επιβαλλόταν για να οδηγήσει το κυπριακό σε λύση. Το ερώτημα είναι απλό. Βλέπουν ή δεν βλέπουν την καταστροφή που έρχεται; Και τι κάνουν για να την αποτρέψουν; Μήπως εξαντλώντας όλη τους την ενεργητικότητα για να διασώσουν την συνεργασία τους με το κόμμα του κ. Νικόλα Παπαδόπουλου, του κ. Γιώργου Κολοκασιδή και του κ. Ζαχαρία Κουλία; Αν διαφωνούν με την εκτίμηση μου, κι αν θεωρούν ότι τα πράγματα θα εξελιχθούν με διαφορετικό τρόπο, ας βγουν να το πουν. Και να μας εξηγήσουν που βασίζουν τον εφησυχασμό και την απραξία τους. Αν, όμως, δεν μπορούν να αποκλείσουν αυτό το σενάριο δεν δικαιούνται να παραμένουν αδρανείς. Ούτε η πολιτική δειλία, ούτε οι ιδεολογικές αγκυλώσεις που φρενάρουν την συνεργασία με τον Συναγερμό, για την σωτηρία της Κύπρου μπορούν να λειτουργήσουν ως άλλοθι.

Πιστεύω ειλικρινά ότι ο Δημήτρης Χριστόφιας και το ΑΚΕΛ αντιτίθενται σφοδρά στην διχοτόμηση. Όμως, όλοι μας θα κριθούμε, όχι από το τι πιστεύουμε ενδόμυχα, αλλά από τις πράξεις και τις παραλείψεις μας. Και πολύ φοβούμαι ότι ο Δημήτρης Χριστόφιας μόνο με θαύμα θα αποφύγει την ρετινιά του Προέδρου που οριστικοποίησε την διχοτόμηση.

KIBRIS KONUSUNUN SONU

Mihalis Papapetru

Sizlere, Kıbrıs konusunun yilsonuna kadar ne şekilde gelişeceği hakkında bir senaryo anlatacağım.

- Görüşmeler Eylül ayına kadar Kıbrıs'ta devam edecek. Bu kısa zaman dilimi içinde görüşmeler sınırlı olacaktır. Kıbrıs Rum tarafı, görüşmelerin haftada üç kez yapılması yönündeki Eroğlu'nun önerisini reddetmiş bulunuyor. Dahası, görüşmelerdeki aktörler, Ağustos ayında uzun bir tatile çıkacakları yönünde niyet belirtiyorlar.
- BM genel sekreteri, kendi himayesi altında Eylül ayında New York'ta bir araya gelmeleri için iki lidere çağırıda bulunuyor. Çıkmaz önceden belli olmuştur.
- BM genel sekreteri Kasım ayında özlü bir rapor sunacak ve taraflara sorumluluk yükleyecek. Tüm belirtilere göre her iki taraf ta, ancak esas olarak engelleyicilik ve çekilme atfedilen Kıbrıs Rum tarafı, Eleştirilecek. (Yani, Papadopoulos'un, Annan planında sınırlı değişiklikler talep eden Ulusal Konsey özetini BM'ye sunarken, Dimitris Hristofyas da, planın şeytanlaştırılmasını genişletmiş ve tamamlamıştır ve görüşmelere sil baştan başlamıştır.)
- Genel sekreterin yukarıda sözü edilen raporunu sunmasından sonra Güvenlik Konseyi'nin kendisine verdiği iyi niyet görevini sonuçsuz olarak tamamlanmış ilan edecek ve Kıbrıs sorununun çözümü yönündeki çabalar son bulacak.

- İngiltere'nin, üslerinden dolayı varlığından çıkarılması nedeniyle bir çeşit gözlemci bulundurmaya tercih etmemesi halinde UNFICYP Kıbrıs'tan çekilecek.

- Doğrudan ticaret uygulanacak ve işgal altındaki bölgeler etkili bir biçimde uluslararası mali sisteme entegre olacak. Bizim açımızdan en iyi durumda bazı ülkeler işgal bölgelerinde (ki artık işgal bölgeleri olarak değil, Türk Kıbrıs olarak tanımlanacaktır) konsolosluklar açacaklar.

- Kıbrıs Rum tarafı fazla mesai yaparak Kıbrıs sorunundan söz etmeye devam edecek. Başka bir kimse bundan söz etmeyecek. Bu arada yerleşikler kuzeye gelmeye devam edecek ve Kıbrıslı Türkler esasta yok olacaklar.

Yukarıdakiler ne kurgu ne de bilim kurgudur. Diplomatik çevrelerde, hatta "geleneksel dostlarımız" olarak bilinen ülkelerin diplomatları arasında da, dolaşan görüşlerdir. Eminim ki yukarıdaki senaryo süper-milliyetçilerimizi öfkeli yapacaktır. Alarmcılık, teslimiyetçilik ve Türk açgözlülüğüne boyun eğme şeklinde geniş getireceklerdir. Ancak, doğrusunu söylemek gerekirse, bu insanların yorumları beni ilgilendirmez. Dahası, yaşamın kendisi, dar görüşlü olduklarını ve temel unsurları göremediklerini kanıtlamıştır. Emsali görülmemiş bir şekilde 2004 yılında haklı bir çözümü reddetmeleri için Kıbrıs halkını aldatıp, o zamandan bu yana Kıbrıslı Rumları, Türkiye'nin kurbanları olmaktan, Kıbrıslı Türkleri baskı altında tutanlar şekline dönüştürürken

Eylemlerinin felaket getirici sonuçlarını inkar etme aşamasına gelmişlerdir. Bu nedenle onların tepkileri beni ilgilendirmez.

Ancak, Dimitris Hristofyas ve AKEL'in tepkisi beni ilgilendirir. Çünkü Kıbrıs konusunu çözmek için halkın oyunu istemiş ve almıştır. Çünkü Kıbrıs sorununu çözebilecek bir başkan olarak kendini lanse etmiştir. Ve çünkü fikrime göre, Kıbrıs konusunu çözüme götüreceği gerekli şeyleri yapmamıştır.

Soru çok basittir. Gelmekte olan felaketi görüyorlar mı yoksa görmüyorlar mı? Ve felaketi önlemek için ne yapıyorlar? Nicolas Papadopoulos, Giorgos Kolokasides ve Zacharias Koulias ile işbirliğini kurtarmak için tüm enerjilerini harcayarak mı?

Değerlendirmemle hemfikir değilse ve olayların bir başka şekilde gelişeceğini düşünüyorlarsa buyursunlar söylesinler. Ve gönül rahatlıklarını ve hareketsizliklerini neye dayandırdıklarını bize anlatsınlar. Fakat bu senaryoyu dışlamıyorlarsa, hareketsiz kalmaya hakları yoktur. Kıbrıs'ın selameti için gerekli olan DISY ile işbirliğini yavaşlatan Ne siyasi korkaklık, ne de ideolojik önyargılar gerekçe olarak kullanılabilir.

İnanıyorum ki Dimitris Hristofyas ve AKEL tak-sime şiddetle karşıdılar. Ancak, hepimiz, içten ne inandıklarımızla değil, neyi yaptıklarımızla ve neyi yapmadıklarımızla değerlendirileceğiz. Ve korkarım ki Dimitris Hristofyas, sadece bir mucize sayesinde taksimi sonuçlandıran bir başkan olma damgasını yemekten kaçınabilecektir.

İki Toplumlu Barış İnsiyatifi “Birleşik Kıbrıs”

Basın Açıklaması 25 Mayıs 2010

“Birleşik Kıbrıs” İki Toplumlu Barış İnsiyatifi, yeni Kıbrıs Türk liderinin seçilmesinin ardından ve ikinci turda müzakerelerin yeniden başlatılmasının önce yapmış olduğu durum değerlendirmesinin ardından, birleşme için en önemli kilit noktasının, güçlerimizi, birliğimizi ve eylemlerimizi birleştirerek, tüm ada Kıbrıslılarının, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rumların birliğini vurgulamak olduğunu; karşı güçler olan ayrılıkçılık, nefret ve şovenizme karşı daha da güçlü olmak gerektiğini vurgulamaktadır.

Buna göre, aşağıdaki noktaları beyan ediyoruz:

1. Tüm bölümlerde anlaşmaya varılan noktaları savunmak zorundayız. Özellikle yönetim konusu, ileriye atılacak olan çok büyük bir adımdır çünkü Kıbrıslıların kendileri arasında gücü paylaşmaya yönelik yapılacak olan ilk anlaşmadır. Ortak vatandaşlık için atılan bir adım olmakla birlikte aynı zamanda siyasi eşitliğe de saygı ve bağlı kalınacak iki-bölgeli, iki-toplumlu ve tek vatandaşlığa, tek egemenliğe ve tek uluslararası kimliğe dayalı federasyona dayalı bir çözüm olmalıdır.
2. Müzakere sürecinin hemen başlaması ve hem uzlaşma ile acilen bir çözüme ulaşılması adına hızlı bir şekilde devam etmesi hem de Türkiye’de ve Kıbrıs’ta seçimlerin süreç için ilerleyen aşamada engeller oluşturabileceği gerçeğini göz önüne almak gerekmektedir. İlerleme kaydedebilme ve başarıya ulaşabilme için en favori uluslararası iklim, her an değişebileceği için, bu süreci daha fazla ertelemek için hiçbir bahane kalmamıştır. Yeni Kıbrıs Türk lideri dâhil tüm tarafların, sürecin sürekli olarak gözlemleneceğini anlamaları gerekmektedir ve uluslararası toplumların süreci

harekete geçirmek atacakları her adım, göz önünde bulundurulacaktır. Bunun için, iki toplumlu hareket, çözüme hızlı bir şekilde ulaşabilmek için sürekli tetikte olmaya devam edecektir.

3. Süreç sürekli olarak yeniden değerlendirilmeli ve bir sonraki müzakere süreci için temel oluşturacak nitelikte ve iki toplum arasında bir anlaşma olması derecesinde olmalıdır. Bizler, tüm uluslararası oyuncuların buradaki yükümlülüklerini göz ardı edemeyiz. Onlar, sorunun ve çözümün parçasıdır.
4. Baskı unsuru oluşturarak, barış ve Kıbrıslıların yeniden birleşmesi için kalıcı girişimlerin olmasını garanti edeceğiz. Bu ise, çözüm için bir iklim yaratacaktır: ör: Eğitimde reformlar için bazı düzenlemeler, askeri harcamaları dondurmak ve askeri birlikleri azaltmak, askeri hizmette azaltma.
5. Yunanistan ve Türkiye arasında ilerleyen ilişkilerden avantaj sağlamanın yollarını düşünerek, bu ülkelerdeki sosyal inisiyatiflerin amaçlarımıza ulaşmamızda yardımı olması için kendi hareketimizi onlarla birleştirmek.
6. Son, ama aynı derecede önemli olan nokta ise, bizler, yeniden birleşme yolundaki hareketimizi daha da güçlendirmek, yoğunlaştırmak ve genişletmeyi taahhüt ediyoruz. Bizler, mücadelemizi sürdürmeye ve yeni inisiyatifler olarak hareketimizin temelini daha da genişletmek ve halk hareketinin, vatandaşların, sendikaların, siyasi organizasyonların da desteğini alarak vatandaşlarımızın varmak istedikleri çözüme ulaşmaları için eylemlilik içinde olmaya, söz veriyoruz. Bu da, hızlı ve kalıcı bir çözüm olma yolunda itici bir kuvvettir.

Δικαιοδική Πρωτοβουλία Ειρήνης «Ενωμένη Κύπρος»

Δημοσιογραφική Διάσκεψη 25 Μαΐου 2010

Η Δικαιοδική Πρωτοβουλία Ειρήνης “Ενωμένη Κύπρος” μετά από μια αξιολόγηση της κατάστασης όπως διαμορφώθηκε με τις εκλογές στον Βορρά και πριν από τον επόμενο γύρο των συνομιλιών σημειώνει ότι το κλειδί στη διαδικασία της επανένωσης είναι η ενίσχυση της δύναμης, της ενότητας και της δράσης των δυνάμεων της λύσης που εκφράζουν τη κοινή θέληση του κυπριακού λαού στο σύνολό του, Ε/κ και Τ/κ, απέναντι στις δυνάμεις της διαίρεσης του μίσους και του σοβινισμού.

Δηλώνουμε ότι:

1. Πρέπει να υπερασπιστούμε αυτά που έχουν ήδη συμφωνηθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων σε όλα τα κεφάλαια και ειδικότερα σε αυτό της διακυβέρνησης, επειδή συνιστά ένα τεράστιο βήμα προς τα εμπρός, καθώς πρόκειται για μια συμφωνία μεταξύ των Κυπρίων για το διαμοιρασμό της εξουσίας πετυχαίνοντας έτσι την οικοδόμηση του θεμέλιου λίθου για μια συμφωνημένη λύση. Είναι ένα βήμα προς τη δημιουργία κοινής πολιότητας, ενώ ταυτόχρονα σέβεται την πολιτική ισότητα – μια λύση βασισμένη στη διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία με μια ιθαγένεια, κυριαρχία και διεθνή προσωπικότητα.
2. Η διαπραγματευτική διαδικασία πρέπει να αρχίσει άμεσα και να διεξαχθεί με ταχύτητα αναγνωρίζοντας την επείγουσα ανάγκη επίτευξης συμφωνίας πριν από τις εκλογές στην Τουρκία και στην Κύπρο που μπορεί να δημιουργήσουν επιπρόσθετα εμπόδια στη διαδικασία. Το θετικό διεθνές κλίμα για την επίτευξη προόδου μπορεί να μεταστραφεί ανά πάσα στιγμή και δεν μπορεί να υπάρχει καμιά δικαιολογία για περαιτέρω καθυ-

στερήσεις. Το δικαιοδικό κίνημα θα συνεχίσει να βρίσκεται σε εγρήγορη πιέζοντας για άμεση λύση.

3. Η διαδικασία πρέπει αδιάκοπα να αναθεωρείται έτσι ώστε να προετοιμάζεται το επόμενο στάδιο των διαπραγματεύσεων που θα επαναβεβαιώσει και θα επαυξάνει το βαθμό συμφωνίας μεταξύ των δυο κοινοτήτων. Δεν μπορούμε να αγνοούμε και τους διεθνείς παίχτες εδώ – είναι μέρος του προβλήματος και της επίλυσής του.
4. Θα ασκήσουμε πίεση για να διασφαλίσουμε ότι θα υπάρχουν αδιάκοπες πρωτοβουλίες για την ειρήνη και την επανένωση που θα φέρουν μαζί Ε/κ και Τ/κ έτσι ώστε να δημιουργήσουμε το κλίμα της λύσης – π.χ. μέτρα για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, πάγωμα των εξοπλισμών και μείωση των στρατευμάτων, μείωση της στρατιωτικής θητείας.
5. Θα μελετήσουμε τρόπους για αξιοποίηση της βελτίωσης των σχέσεων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και να συνδέσουμε το κίνημά μας με πρωτοβουλίες πολιτών στις δύο αυτές χώρες που μπορούν να μας βοηθήσουν να πετύχουμε τους στόχους μας.
6. Τέλος, δεσμευόμαστε να ενισχύσουμε, να εντατικοποιήσουμε και να πλατύνουμε το δικαιοδικό κίνημα της επανένωσης. Δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε τον αγώνα και να πάρουμε νέες πρωτοβουλίες για να πλατύνουμε τη βάση του κινήματός μας. Να ενεργοποιήσουμε και να στηρίξουμε το λαϊκό κίνημα, πρωτοβουλίες πολιτών και συνδικάτα, πολιτικές οργανώσεις και πολίτες για να επιδείξουν την ενεργό στήριξη τους στις προσπάθειες για άμεση επίτευξη λύσης. Αυτό είναι το πιο σημαντικό στοιχείο και η μόνη εγγύηση που έχει ο κυπριακός λαός για μια άμεση και διαρκή λύση.

KTÖS – Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası – Συντεχνία Τουρκοκυπρίων Δασκάλων, KTOEÖS – Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası – Συντεχνία Τουρκοκυπρίων Καθηγητών, GÜÇ-SEN – Gümrük Çalışanları Sendikası – Συντεχνία Τελωνιακών Εργατών, ÇAĞ-SEN – Συντεχνία Κυβερνητικών Εργατών, DAÜ-BİR-SEN – Συντεχνία Ενότητας και Αλληλεγγύης Πανεπιστημίου DAÜ, Kıbrıs Yayıncılar Birliği – Σύνδεσμος Εκδοτών Κύπρου, İskele Yurttaş İnsiyatifi – Πρωτοβουλία Πολιτών Τρικώμου, BES – Συντεχνία Δημοτικών Εργατών, Management Center, CTP, TDP, BKP, YKP, Barış Derneği – Σύνδεσμος Ειρήνης, Kıbrıs Türk Sanatçı ve Yazarlar Birliği – Σύνδεσμος Τουρκοκυπρίων Συγγραφέων και Καλλιτεχνών, İki Toplumlu Koro – Δικαιοδική Χορωδία, TIP-İŞ – Συντεχνία Τουρκοκυπρίων Ιατρών, BASIN-SEN – Συντεχνία Τυπογράφων, BARAKA, KOOP-SEN – Συντεχνία Εργατών Συνεργατισμού, KTDD – Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği – Τουρκοκυπριακός Σύνδεσμος για την Δημοκρατία, KIBES, OKOE – Ομοσπονδία Κυπριακών Οργανώσεων Ελλάδας – Yunanistan’daki Kıbrıslı Örgütler Federasyonu, Νεολαία OKOE – Νεολαία Ομοσπονδίας Κυπριακών Οργανώσεων Ελλάδας – Yunanistan’daki Kıbrıslı Gençlik Örgütleri Federasyonu, KGP – Kıbrıs Gençlik Platformu – Πλατφόρμα Νεολαίας Κύπρου, Δικαιοδική Πρωτοβουλία Συγγενών Αγνοουμένων και Θυμάτων Πολέμου – İki toplumlu Kayıp Yakınları İnsiyatifi, Πρωτοβουλία Πολιτών Λεμεσού «Λύση-Επανάσταση-Ειρήνη» – Limassol Sivil İnsiyatifi, İki Toplumlu Barış İnsiyatifi – Δικαιοδική Πρωτοβουλία Ειρήνης, Πρωτοβουλία Σοσιαλιστών – Sosyalistlerin İnsiyatif, Αριστερή Πτέρυγα – Sol Kanat, Δικαιοδική Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών Ενωμένη Κύπρος – Birleşik Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum Öğretmenler Platformu, Συμφιλίωση – Uzlaşma, Νεοκυπριακός Σύνδεσμος – Yeni Kıbrıs Derneği, German-Cypriot Forum, KTAMS Συντεχνία Τ/Κ Δημοσίων Υπαλλήλων, DAUSEN, KTIHV, Sosyal Riskleri Önleme Vakfı – Ίδρυμα Πρόληψης Κοινωνικών Κινδύνων, YKD, NGO Support Centre.